

Resumé & videoerne: Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november: En ny mørk middelalder eller fred gennem udvikling

Can a Strategic Crisis Between the Major Powers Be Avoided? – Panel 1 from Schiller Institute on Vimeo.

The Science of Physical Economy – Panel 2 from Schiller Institute on Vimeo.

There Are Not Limits to Growth in the Universe from Schiller Institute on Vimeo.

The Beauty of True Human Culture – Panel 4 from Schiller Institute on Vimeo.

Schiller Instituttets Konference: En ny mørk tidsalder eller fred gennem udvikling

14. november (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale konference, afholdt den 13.-14. november med titlen: »Alle menneskeheden moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!«, begyndte meget passende med sopranen Lisa Bryces opførelse af Johannes Brahms' lied, *Von ewiger Liebe* (»Af evig kærlighed«). Aldrig før har der været et øjeblik i historien, hvor selve civilisationens eksistens har været så truet, hvor kreativitetens og kærlighedens magt, de kvaliteter som adskiller mennesket fra dyret, så tydeligt påkrævet af verdens borgere for at sikre, at menneskeheden overlever for at bevare denne særlige art, skabt i Guds billede (»Imago viva Dei«).

Lyndon LaRouche sagde følgende i et videoklip fra en tale i Tyskland, givet den 2. juli 2011, og som blev vist på konferencen: »Hvad er der i os, som ikke findes i andre levende arter vi kender til? Som måske, på en eller anden måde, mirakuløst, kunne udstikke en skæbne for vores menneskerace, som vi ikke ser i nogen anden levende art? Navnet på den specifikke kvalitet, som vi erkender i den menneskelige art, der ikke eksisterer i nogen anden kendt, levende art? Der er en kreativ kvalitet, som er absolut unik for menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis man ikke forstår kreativitet, så har man ingen billet til at overleve endnu! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du gør brug af den. Alt du skal gøre er at vedtage en -politik for nulvækst, en politik med nul teknologisk vækst: Jeg kan garantere dig for, at din udryddelse vil komme, leveret til tiden! Jeg ved ikke hvornår den tid er, men det er snart, i den geologiske og galaktiske tids målestok.«

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident, begyndte sin tale med et »tankeeksperiment«, hvor hun bemærkede: »Det ville faktisk være ganske enkelt at løse næsten hvert eneste af de mange problemer vi konfronteres med

hver dag, hvis størstedelen af de europæiske nationers regeringer, og muligvis sågar den amerikanske administration, ville sige: 'Okay, vi tog fejl. Vi bliver nødt til at forandre vores tankegang. Vi begik en masse fejl'«. Hun henviste til nogle af de fejltagelser: at overgive finanssystemet til spekulation, at forsømme udvidelse af infrastruktur og landbrug, at føre krig for krigens skyld, alt imens man forvandlede Rusland og Kina til fjender frem for venner, at privatisere sundhedsvæsenet, at fremme det grimme og perverse som "underholdning" og fremme falsk videnskab om klimaet.

Men, fortsatte hun, sandsynligheden for sådan en ærlig beskrivelse af vores fejltagelser er ikke særlig stor, »fordi Vestens etablissement indtil videre, til trods for den ene politiske fejltagelse efter den anden, har vist nul evne til at erkende og tilstå deres fejl og vedtage de passende korrektioner. Som konsekvens er det mere sandsynligt, at hele det transatlantiske system er ved at disintegrere.«

Men, udtalte Zepp-LaRouche, »[v]i i Vesten kunne muligvis også genvinde vores integritet og moralske værdighed, som vi har brug for, for at komme ud af denne krise. Lad os huske alle de store tænkere og filosoffer fra vores traditioner for i fællesskab at tilslutte os denne indsats.« Ved at deltage sammen med Kina i det største infrastruktur- og udviklingsprojekt i historien, Bælte- og Vejinitiativet, sagde hun, kan vi skabe et nyt paradigme for menneskeheden.

Hun afsluttede som følger: »Det er derfor en udfordring for alle seriøse videnskabsfolk, rundt om i verden, at undersøge hvorfor Lyndon LaRouche var så fuldstændig præcis i forudsigelsen af timingen og karakteren af den nuværende, verdensomspændende, finansielle, monetære og økonomiske sammenbrudskrise, samt hans fysisk økonomiske metode, hvis vi ønsker at udvikle vores planet til at være beboelig for alle mennesker, også for dem der lever i fremtiden. I denne ånd, lad os agere med den antagelse, at vi er den enestående,

kreative art i universet, at vi ikke blot er jordboere, men potentielt set en udødelig art i universet. Mange tak.«

Første panel: »Kan en strategisk krise mellem stormagterne undgås?«

En anden taler på det først panel var fr. Chen Xiaohan, stedfortrædende general-sekretær for Det kinesiske folks forening for fred og Nedrustning, tog fat på spørgsmålet: »Relationer blandt de store nationer og global udvikling«. Hun forklarede: »Hele verden er gået ind i en periode med turbulens og forandring«, men fortsatte: »Den nye situation frembringer nye muligheder, ligeså vel som udfordringer«. Imens hun opfordrede alle nationer, særligt stormagterne, til at arbejde sammen for udviklingen af alle nationer, italesatte hun også forskellige synspunkter om »demokrati«, i Vesten såvel som i Kina. Hun sagde: »Som Præsident Xi har understreget, er demokrati ikke en udsmykning, eller en fremvisning, men for at løse problemer, som folk bliver nødt til at løse. Demokrati er alle befolkningers rettighed, ikke et monopol af få lande. Om et land er demokratisk eller ej, burde afgøres af dets egen befolkning, ikke gennem at pege fingre af få udenforstående; burde bedømmes af det internationale samfund, ikke af et selvhøjtideligt fåtal... Det er udemokratisk at bedømme verdens farverige politiske systemer med en enkelt målestok og undersøge menneskehedens farverige politiske civilisationer med ensfarvede øjne.« Fr. Chen beskrev befolkningens deltagelse på alle niveauer i lokale, regionale og nationale politiske diskussioner og i udvælgelsen af lederskabet.

Hun betonedede det »Globale Udviklingsperspektiv«, foreslået af Præsident Xi Jinping ved den Generelle Debat af det 76. møde i FN's generalforsamling, »som opfordrede til overholdelse af begrebet om at vægte udvikling først og mennesker først«, og

»et mere lige og afbalanceret globalt partnerskab, for at give en ny impuls til udviklingslande for at fremskynde udvikling«.

To førende repræsentanter fra Rusland adresserede den uhyrlige spænding mellem USA og Rusland, og tilskyndede til nødtiltag for at undgå krig gennem samarbejde. Ambassadør Anna Evstigneeva, den permanente, stedfortrædende repræsentant for den Russiske Føderations mission ved FN, talte om situationen i Afghanistan, hvor den hastige tilbagetrækning af USA's tropper efterlod alle, herunder også Taliban, ude af stand til at håndtere de sammenstyrtede strukturer efter 20 års krig. Hvis Afghanistan tillades at »falde ned i afgrunden«, kunne det bringe hele regionen med sig. Hun foreslog, at den »udvidede trojka«, som består af et samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Pakistan, må tage skridtet til at frigøre pengene, som tilhører den afghanske befolkning, gøre en ende på sanktionerne og samarbejde for at genoprejse økonomien.

Dr. Andrey Kortunov, administrerende direktør for Det russiske råd for internationale Anliggender (RIAC), stillede spørgsmålet: »Findes der en vej frem til et forbedret forhold mellem USA og Rusland?« Imens han mådeholdent talte om de yderst store provokationer fra USA's og NATO's styrker, som finder sted langs Ruslands grænser, rejste Kortunov spørgsmålet om Friedrich Schillers åndelige arv, som en poet og filosof, og opfordrede os alle til at leve i vores århundrede, uden at blive dets kreatur, samt Schillers advarsel om at give folk hvad de har brug for, frem for det de ønsker. De små skridt hen mod samarbejde med Biden-administrationen – indenfor våbenkontrol, i forhindringen af spredning af masseødelæggelsesvåben og indenfor cyberangreb – er vigtige, sagde han, men der har ikke været noget gennembrud, ingen forandring til det bedre. Ingen ny begyndelse er mulig,

eftersom USA fortsætter med at anklage Rusland for mange ting, som ikke har noget sandfærdigt grundlag. De næste få måneder er kritiske, men han forudser ingen dramatisk forandring indtil 2024, når der kunne komme et »generationsskifte« i Det hvide Hus og i Kongressen. Overlevelsen af denne krise kræver en erkendelse af en »Global Fællesnævner«.

Oberst Richard H. Black (tidl.), tidligere senator i staten Virginia og tidligere Chef for Hærens afdeling for Kriminalret, Kontoret for Auditør ved Pentagon, talte angående spørgsmålet: »Amerikansk-kinesiske relationer: Potentialet for undgåelse af krig og Samarbejde«. Han gennemgik genåbningen af Kina efter Præsident Nixons besøg i 1972, og den store fordel af Kinas opstigning for både USA, Kina og resten verden, og advarede imod det voksende anti-Kina-hysteri. Provokationerne omkring Taiwan truer med at underminere verdensfreden, sagde han, ligesom dette er tilfældet for de vilde løgne om uighurerne, hvor al-Qaeda-relaterede terrorister blandt uighurerne blev overvundet, hovedsageligt gennem et enormt uddannelsesprogram for unge uighurer i midlertidige interneringslejre, samt den økonomiske udvikling af regionen.

Dr. George Koo, formand for Burlingame-stiftelsen og en ledende fortaler for det amerikansk-kinesiske samfund, fortsatte denne tanke: »Vores verdens fortsatte beståen afhænger af om USA og Kina kan enes«. Han gennemgik de mange angreb på Kina, en efter en, og viste hvordan de både er falske og selvhævdende, men også er meget farlige. FBI's angreb på kinesiske videnskabsfolk, som arbejder i USA, er et eksempel på at skyde os selv i foden. Han hævdede, at Kina helt sikkert vil overgå USA økonomisk, såvel som i videnskab og teknologi, meget snart, men at USA's egeninteresse, frem for at begrænse eller sågar at konkurrere, er at tilslutte sig Bælte- og

Vejinitiativet.

Den tidligere NSA-analytiker, Kirk Wiebe, gennemgik arbejdet han foretog sig i samarbejde med Bill Binney, i at afsløre Russiagate-svindelnummeret, »at historien om at Rusland hackede den Demokratiske nationale Komité på ingen måde kunne bekræftes af bevismateriale«. Han sagde, at hvis Julian Assange og Edward Snowden var blevet tilladt at tale til den amerikanske befolkning, ville krigen for regimeskifte ikke være blevet støttet af befolkningen.

Andet panel: Videnskaben om Fysiske Økonomi:

Dette panel begyndte med en opførelse af en del af Mendelssohns oratorium, *Elias*, med bassen Kevin Thompson, akkompagneret af Dura Jun. Hovedtalen blev givet af *EIR's* økonomiske medredaktør, Paul Gallagher, som belyste den tilsigtede skabelse af den nu omsiggribende hyperinflation ved hjælp af Lyndon LaRouches Typiske Kollapsfunktion (»trippelkurven«) til at påvise den enorme pengetrykning, særligt efter 2008, efterfulgt af den famøse konference i Jackson Hole i 2019, hvor Mark Carney og BlackRock-gruppen bekendtgjorde »regimeskiftet« i det vestlige finanssystem. Den forandring blev formelt godkendt ved COP26 i Glasgow denne måned, hvor den samme gruppe skabte et vestligt bankkartel for at overtage kontrollen over suveræne regeringer for at være i stand til at diktere kreditpolitikken indenfor energi, industri og landbrug til fordel for en ny grøn boble, i håbet om at redde det kollapsende vestlige banksystem i blot lidt længere tid, imens gælden bliver udslettet gennem en kæmpe devaluering af dollaren. Gallagher påviste den inflation på 11%, som førte til sammenbruddet i 2008, efterfulgt af nær ingen inflation indtil 2019, og nu en pludselig stigning på 30% siden 2019, med 125% fra juli til oktober. Denne fascistiske politik vil slå fejl, ligesom den fra nazisternes finansminister,

Hjalmar Schacht, og kun indførelsen af Glass/Steagall-loven kan forhindre en disintegration af det vestlige finanssystem.

Et afsnit om Afghanistan efterfulgte, begyndende med Pino Arlaachi, der, som FN's ansvarlige for narkotikabekæmpelse fra 2000-2001, forhandlede succesfuldt med Taliban for at udslette næsten al valmueproduktion. USA's politik i dag, sagde han, synes at være at udsulte befolkningen for at kunne opnå et regimeskifte – en forbrydelse mod menneskeheden ifølge international lovgivning.

Amna Malik, præsidenten for Centret for pakistanske og internationale Relationer (COPAIR), fordømte den humanitære katastrofe, som udfolder sig i Afghanistan og krævede handling, herunder en »donorkonference« for at skaffe de nødvendige finansielle midler. Hun henviste til den »udvidede trojka« med USA, Rusland, Kina og Pakistan, som mødes i Islamabad den 11. november, og opfordrede dem til at vedtage fælles nødtiltag.

Dr. Shah Mehrabi, på nuværende tidspunkt en professor i USA, men også et medlem i guvernørernes bestyrelse i Afghanistans centralbank (siden 2002) og formand for dets tilsynscommité, betonedede, at situationen i sit land allerede var ved at falde fra hinanden længe inden tilbagetrækningen af USA's styrker den 15. august og Talibans overtagelse. Den fuldkomne afskæring fra al bistand, som havde båret 60% af økonomien i løbet af USA's og NATO's besættelse, tvinger økonomien hen imod »fuldt stop«. Han opfordrede til et omgående samarbejde med Taliban og bemærkede, at Taliban ikke havde gjort noget forsøg på at overtage de pengemidler, som er blevet i centralbanken – rent faktisk har de indsamlet 50 millioner dollars fra korrruption i de tidligere regeringsmedlemmers hjem og overdraget dem til centralbanken, hvilket modbeviser USA's påstand om, at de ikke kan stole på Taliban, og derfor

ikke frigiver det afghanske folks penge.

Iliad Alexander Terra, stifter og præsident af Rådet om globale Relationer, sagde, at nogle afghanere er så desperate, at de sælger deres børn for at få mad. Han henviste til det faktum, at Afghanistan har været i krig i de sidste 40 år, men at ødelæggelsen af den tidligere blomstrende region går tilbage til »Det store Spil« (»The Great Game«) mellem det Britiske Imperium og det Russiske Imperium i det 19. århundrede. Han opfordrede det internationale samfund og de afghanske borgere i udlandet til at arbejde sammen med Schiller Instituttet for at mobilisere de nødvendige kræfter for at redde landet.

Dennis Small, *EIR's* redaktør for Sydamerika, præsenterede den enorme vækst i narkotikaproduktion og -misbrug under »A/S Narkotika«, bankkartellet, som har kontrolleret den internationale narkotikahandel i løbet af det sidste årti. Marihuana er det stof, hvoraf der er den største mængde og pengeindtjening i dag på grund af legaliseringen i de fleste amerikanske stater. Både Afghanistan og Haiti står nu på randen til et komplet sammenbrud på grund af A/S Narkotikas magt, hvor banker, som ikke blot »tillader« dette, men driver det og forhindrer den hårdt krævede assistance nødvendig for at stoppe det. Han viste, at en økonomisk udviklingspolitik, der skaber arbejdspladser til ungdommen, er det eneste som kan gøre det muligt at slå ned på de bander som kontrollerer Haiti, samt andre nationer verden over.

Mange andre talere talte om Haitis krise, kampen mod fattigdom og kampen for at oprette et moderne sundhedssystem i hvert land. Udskrivningen af alle præsentationerne og diskussionen vil være tilgængelig i den *EIR*-udgave, som udkommer den 26. november. Hele videoen af panelet kan ses her:

https://vimeo.com/644513050?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Tredje panel: »Der er ingen grænser for vækst i Universet«

Panelet åbnede med en opførelse af Beethovens sang, »Abendlied unter'm gestirnten Himmel« (»Aftensang under Stjernehimlen«), af John Sigerson, akkompagneret af Margaret Greenspan.

Hovedtalen fra en leder af LaRouche-Organisationen, Jason Ross, påviste hvordan den vanvittige »Grønne New Deal« og anti-udviklings-politikken ikke kommer fra den tankeløse »venstrefløj« og hjernevaskede børn, som råber op på gaderne, men fra det højeste niveau i oligarkiet, der overgiver den økonomiske politik til det globale bankkartel for at gennemtvinge dets malthusianske ødelæggelse af menneskeracen. Han forklarede, at LaRouche længe har sammenlignet dette grønne folkemord med historien om Prometheus, som blev tortureret af de olympiske guder for sin »forbrydelse« – at give ildens magt til menneskeheden.

Dr. Augustinus Berkhout, emeritus professor i geofysik ved Delfts teknologiske Universitet og et medlem af Hollands kongelige akademi for kunst og Videnskab, præsenterede sit stærke »Budskab til de unge mennesker ved COP26«. [<https://clintel.org/message-to-the-young-people-present-at-cop26/>] Han henviste til de »stinkende rige« oligarker, der samledes i Glasgow, og som fortalte de unge, at deres fædre og oldefædre havde forårsaget en katastrofe ved at opdage nye principper indenfor videnskaben, som havde forøget befolkningsantallet og samtidig skabt en højere levestandard, og løj om at det ødelagde planeten og ødelagde deres fremtid. Han præsenterede syv punkter under overskriften: »Kære unge, vær venlig at vågne op«, herunder fakta om, at CO2 er et stort gode for planeten og for menneskeheden, imens det nærmest ikke har nogen indflydelse på klimaet, og at

klimaet og miljøet er to forskellige fænomener. Han påpegede, at videnskaben selv er i en krise, som et resultat af dette bedrageri, der udbredes i vores skoler og i medierne.

Prof. Sergey Pulinets fra Rumforskningsinstituttet i Moskva og Det russiske Videnskabsakademi, talte om »Forudsigelser af jordskælv ved videnskabens Grænseområder«, og omtalte både gennembruddene i rumbaserede teknikker for forudsigelse af jordskælv, samt grunden til at »etablissementets« seismologer insisterer på, at forudsigelse af jordskælv er umuligt.

Prof. Carl Otto Weiss, direktør og professor (tidl.) for Det tyske hovedinstitut for Meteorologi i Braunschweig i Tyskland, afslørede de gentagne »forudsigelser« om, at verden ville blive tilintetgjort på et sådant eller hint tidspunkt, som aldrig fandt sted. Han gennemgik menneskehedens historie fra stenalderen til bronzealderen, jernalderen, jæger- og samlerparadigmet til dampmaskinen til forbrændingsmotoren til kernekraft og før eller senere fusionskraft, og viste hvordan hver opdagelse af en ny teknologi omdefinerede de ressourcer, som var værdifulde for menneskeheden – dvs., at der ikke findes sådan noget som »begrænsede ressourcer«.

Dr. Kelvin Kimm, en atomfysiker og tidligere formand for Det sydafrikanske selskab for Atomenergi, præsenterede et »Post Mortem for COP26: Afslut øko-kolonialismen gennem Klimasandhed«. Han sagde, at energi er hver økonomis leveblod, og at den gentagede bemærkning, at »videnskabsmænd siger at CO2 forårsager global opvarmning«, ikke kommer fra videnskabsfolk, men fra medierne og bankerne og politikerne, som ønsker at man tror på løggen. Han bemærkede, at drivhusgasserne, der opvarmede planeten, har gjort livet på Jorden muligt, men at CO2 grundlæggende set ikke har noget med det at gøre. Faktisk er det åbenlyst, fra et videnskabeligt standpunkt, at varmere klimaer, forårsaget gennem variationer i solcyklusserne, samt galaktiske

variationer, tenderer til at forårsage CO₂-forøgninger, ikke omvendt.

Mike Thompson, er meteorolog, som nu er statssenator i Kansas og formand for Senatets komité for Virksomheder, sagde: »Hold op med at gøre videnskaben til et våben«. Han sagde, at Al Gore i 1997 indbød meteorologer til Det Hvide Hus, ham selv inkluderet, for at udbrede sin løgn om CO₂. De fleste af dem slugte det, men det gjorde han ikke, og han har undersøgt og bekendtgjort sandheden om Milankovitch-cykluserne og klimaet lige siden.

Prof. Franco Battaglia, professor for fysisk kemi ved Universitet i Modena i Italien og et medlem af Iværksætterkomitéen for underskriftsindsamlingen om menneskeskabt global opvarmning i juni 2019, viste, at nobelprisvinderen, som "beviste" at global opvarmning er forårsaget af menneskehedens handlinger, havde brugt beviseligt falske computermodeller. Dette blev bevist ved at teste modellerne for deres evne til at "forudse" tidligere klimaforandringer, såsom den varme periode under Romerriget eller Den lille Istid, og modellerne slog fuldstændig fejl. Affald ind, affald ud. Se hele panelet her: https://vimeo.com/645740574?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Fjerde panel: »Skønheden ved en sand, menneskelig kultur«

Det fjerde panel begyndte med en opførelse af spiritualen, »He's got the whole world in his Hands«, arrangeret af Moses Hogan, sunget af alten Linda Childs, og akkompagneret af Dura Jun. Dette blev efterfulgt af en opførelse af den sidste sats, Agnus Dei, fra Beethovens storslåede Missa Solemnis, opført af Schiller Instituttets kor fra New York City. Messen blev opført i løbet af pandemi-nedlukningen, så hver sanger optog deres del alene, og disse blev sammensat

til én samlet opførelse. Den sidste del, Dona nobis Pacem – giv os fred – var et passende, sidste musikalsk bidrag til denne historiske konference.

Jacques Cheminade, præsidenten for det LaRouche-allierede Solidarité et Progrés i Frankrig, åbnede panelet med en påvisning af den vestlige kulturs forfald, ved at fremvise computerspil og fjernsynets forherligelse af hensynsløs dræben, ekstrem vold og seksuelle perversiteter, og henviste til Game of Thrones (lovprist af Dronning Elisabeth) og det sydkoreanske computerspil, Squid. Han drog en forbindelse mellem dette og H.G. Wells' rolle i at fremme universel fascisme efter 1. verdenskrig, som skabte kulturel pessimisme. Cheminade modstillede dette med den kulturelle optimisme, som er i samklang med menneskets sande natur.

Prof. Zaher Wahab, en professor emeritus for uddannelse og tidligere rådgiver til den afghanske minister for videregående uddannelse, tog den universelle krise op, som hans adopterede nation, USA, konfronteres med, samt ødelæggelsen af hans hjemland, Afghanistan. Efter at have ankommet til USA for at tage sin videregående uddannelse for 50 år siden, udtrykte han sin rædsel og afsky af hvordan landet er faldet fra hinanden, og den »højst irrationelle og anti-videnskabelige« ideologi, som nu overskygger nationen, herunder sågar truslen om en atomkrig.

Tre lærere, fra USA, Kina og Tyskland, italesatte spørgsmålet om forfaldet af Vestens uddannelsessystem, og modstillede dette til uddannelsessystemet i Kina. Denise Rainey, en pensioneret lærer og rektor i Rochester i New York, som har tilbragt tid i Kina i et udvekslingsprogram om uddannelse, gav en lidenskabelig beskrivelse af optimismen, entusiasmen og disciplinen i uddannelsen i Kina, herunder familiens nære deltagelse i deres børns skolegang, set i modsætning til den demoraliserede, fordummede uddannelsessituation i USA.

Xu Wang, dekan for Boaos Institut for kultur og Kreativitet i Kina, talte om »Den æstetiske uddannelse i Kina«, og beskrev et projekt for 6-10-årige elever, som havde til opgave at konstruere skoler ud fra deres egen forståelse af, hvad uddannelsens rolle er. Nogle byggede fysiske strukturer og andre computerskabte strukturer, og konkurrencen involverede hundredvis af elever, som arbejdede i hold, med utrolige resultater til følge .

Prof. Ole Doering, PhD, en tysk sinolog og filosof, som er lærer, både i Tyskland og i Kina, beskrev de oplyste og entusiastiske elever i Kina, og gennemgik deres filosofiske tradition helt tilbage til Konfucius, Mencius og det 12. århundredes geni, Zhu Xi, som udlagde det universelle eksaminationssystem, der indeholdt filosofi, videnskab, poesi og musik, og var de kvalificerende krav for politisk lederskab. Han sammenlignede idéerne fra Konfucius og Schiller, som værende de rødder, som vi må gendanne for at undslippe nutidens forfald indenfor kultur og uddannelse.

Diane Sare, som ledte panelet, tog også spørgsmålet om den moralske transformation op, som fandt sted under boykotten af busserne i Montgomery i 1955, og hvordan dette forandrede borgerne og ungdommen gennem deres deltagelse i handlinger baseret på moralske sandheder. Hun foreslog et »ungdomskorps« for nutidens ungdomsgeneration, der kan bidrage med den nødforsyning, som sundhedssektoren har brug for i USA og rundt om i verden, som værende en opløftende, moralsk oplevelse for at ændre retningen væk kulturelt forfald.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede konferencen med en appel til amerikanere om at lære noget om andre store kulturer, og henviste til Lyndon LaRouches mange artikler i 1960'erne, som advarede om at »rock-narkotika-sex«-modkulturen ville ødelægge befolkningens kognitive evner. Som vi ser i dag, har det liberale opråb, »alt er tilladt«, opnået præcist dette. Vi må skabe en renæssance, der bygger på det bedste fra

hver kultur i menneskehedens historie, som beskæftiger sig med menneskets forhold til universet, naturloven og det skønne. Hun opfordrede til støtte for sit begreb om »Ibn-Sina-projektet« i Afghanistan og for menneskeheden til at opløfte alle kulturer til det kreatives og skønnes niveau.